

LEINOSTEN SUKULEHTI

LEINOSTEN SUKULEHTI on Leinosten sukuseuran julkaisu. Se on tarkoitettu sukuseuran jäsenille ja heidän läheisille. Julkaisu sisältää muun muassa sukututkimusta, vanhoja valokuvia ja muita kiinnostavia artikkeleita. Julkaisu on tarkoitettu kaikille sukuseuran jäsenille ja heidän läheisille.

LEINOSTEN SUKUSEURA ry
P.O. Box 100
00001 Leino

LEINOSTEN SUKULEHTI

1	LEINOSTEN SUKUSEURA RY
2	OHJELMALLINEN MERKIPÄIVÄN JOHDOKSI
3	JÄSENKIRJE JA RUUTUKIRJE
4	MARTTI HÄRKIN TÖREÄ
5	PUIELLIAT LEINOST...
6	VOUDEN SUPERILAISET
7	KAIJA LEINONEN YLLITIN
8	MELALAHDEN ANTILAHON HORASTA
9	EL-BO-VUODAS OLE VARRHUS
10	LEINOSTEN SUKULEHTI 1992-1996
11	YHÄNÄ ELÄMÄKERRÄLLINEN KERTOMUS
12	TUUNKÄYTÖ 31.12.2003
13	TOIMINTAKAUKOINUS-SUORITUS
14	KUTSU SUKUSEURUKOKOUKSEEN
15	LEINOSTEN SUKUSEURAN VUOSIKOKOUS
16	TERVITUS ROVANJEMELLE

1
2003

LEINOSEN SUKUSEURA RY.

1|2003

- 3 Tervetuloa Rovaniemelle
Leinosten Sukujuhlaan
- 4 Kutsu Sukukokoukseen
- 5 Toimintakertomus 2002
- 6 Tilinpäätös 31.12.2002
- 7 Vahva elämäkerrallinen kertomus
Leinosten suvusta 1925–1956
- 8 Elämäni maisemista
- 11 Ei 80-vuotias ole vanhus
- 12 Melalahden Antilahden hopeasta
- 14 Kaisa Leinonen valittiin
vuoden Superilaiseksi
- 16 Puheliaat Leinokset...
- 18 Martti Häikiön teoksia
Japaniksi ja ruotsiksi
- 18 Onnittelet merkkipäivän johdosta
- 19 Leinosen Sukuseura ry

LEINOSTEN SUKULEHTI

Leinosten sukulehti on Leinosen sukuseura ry:n jäsenjulkaisu, joka ilmestyy kahdesti vuodessa. Lehden tarkoitus on toimia yhdyssiteenä suvun jäsenten välillä julkaisemalla kirjoituksia, kuvia ja tietoja suvun historiasta ja nykyisyydestä.

OSOITTEENMUUTOKSET

Lähetä postin osoitteenmuutoskortti sotutunnuksen ja puhelinnumeron kanssa taloudenhoitajalle. Myös poisnukkuneiden kohdalla lähetä ilmoitus taloudenhoitajalle.

Jos lehtesi on jäänyt tulematta, tarkasta taloudenhoitajalta, että osoitetietosi ovat varmasti oikein!

LEHDEN TOIMITUS

Ota yhteyttä toimitukseen! Leinosjutut ja ilmoitukset voit toimittaa suoraan lehden päätoimittajalle:

Martti Häikiö

Tehtaankatu 21 B 40, 00150 Helsinki
puh. koti 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-177 791
martti.haikio@kolumbus.fi

LEHDEN AIEMMAT NUMEROT

Leinosten sukulehden aiempia numeroita voit tilata suoraan arkistonhoitaja Tapio Leinoselta Kestilästä. Irtonumeroita myydään myös vuosittaisen sukukokouksen yhteydessä kokouspaikalla.

ILMOITUSMARKKINOINTI

Haluatko kertoa omasta yrityksestäsi tai tuotteistasi muille Leinosille? Myymme lehdestä ilmoitustilaa seuraavasti (mitat leveys x korkeus):

- 85 x 60 mm 80 eur
- 85 x 120 mm 150 eur
- 175 x 120 mm 300 eur
- 175 x 240 mm 600 eur

PAINO

Kirjapaino Fram Oy, Vaasa, 2003
17. vuosikerta. ISSN 0786-2679.
1/2003 numeron painosmäärä on 700 kpl.

KANNEN KUVA

Melalahden kylän keskeisin paikka 1920-luvulla. Kuva 1928 juhannuksena Salo-laivan kuljettaessa ihmisiä kirkolle Palta-niemelle. Kuva: Kurkiset/Kalliomäki

TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 2003 KUTSU SUKUKOKOUKSEEN

TERVETULOA ROVANIEMELLE LEINOSTEN SUKUJUHLAAN

Leinosen sukuseuran vuosittainen sukkokous ja -juhla järjestetään tänä vuonna yksipäiväisenä lauantaina 20. syyskuuta Rovaniemellä Hotelli Oppipojassa. Tilaisuuteen ovat tervetulleita kaikki sukuseuran jäsenet sekä Leinosen sukuseuran toiminnasta kiinnostuneet.

Ohjelma

klo 9–10 ilmoittautuminen, tulokahvi (hallituksen kokous)

klo 10–11 kolme rinnakkaista ohjelmaa:

1. TATU LEINONEN: tietoa Leinosten sukuseurasta ja Aholan Leinosten sukukirjasta

2. TAPIO LEINONEN: Leinosista tehdyn sukututkimuksen esittelyä

3. MARTTI HÄIKIÖ: Säräisniemen Juusolan jälkeläisten sukukirjaseminaari

klo 11.30 sukkokous ja sukujuhla

- maakuntalaulu: Kymmenen virran maa
- musiikki- ja kulttuuriohjelmaa
- sääntömääräinen vuosikokous
- esitelmä Tervolan Leinosista

klo 13–14 lounas, arpajaiset

klo 14–17 kaupunkierros Rovaniemellä, jossa vierailu mm.

- Arktikumissa
- Martinin vanhassa puukkotehtaassa
- Ounasvaaralla.

Kaupunkierroksen hinta on **20 eur/henkilö**.

klo 17.30 iltapala, seurustelua (hallituksen kokous)

Kokouspaikka

Best Western Hotelli Oppipoika Rovaniemen keskustassa, Korkalonkatu 33, 96200 Rovaniemi.

Ilmoittautuminen

sukutapahtumaan ja kaupunkierrokselle sukuseuran sihteeri Marja-Liisa Kontkaselle 1.9.2003 mennessä. Ilmoittautuminen on välttämätön kokousjärjestelyjen, kiertoajelun ja ruokailuvarausten vuoksi. Marja-Liisan osoite on Kisapolku 1, 01450 Vantaa, puhelin 09-872 8335 ja sähköposti: kontkaset@kolumbus.fi

Osallistumismaksut

Maksut kahveista, aterioista ja retkistä suoritetaan paikan päällä Rovaniemellä.

Ruokailut

- kahvit ja pulla 5 eur/hlö
- lounas 10 eur/hlö
- päivällinen 13 eur/hlö

Majoitus

Osanottajille on varattu huoneita Hotelli Oppipojasta. Kahden hengen huoneen hinta on 76 eur/vrk ja yhden hengen huoneen hinta 63 eur/vrk. Hinta sisältää aamiaisen, iltasaunan ja uinnin sekä vartioidun autotallipaikan. Huonevaraukset on tehtävä elokuun 20. päivään mennessä suoraan Hotelli Oppipojasta, puh. 016-33 88 111. Varattaessa on mainittava Leinosten sukuseuran varaus. Majoitusmaksut maksetaan hotelliin.

Myyntipöydät

Sukuseuran jäsenet voivat myydä omia tai omien yritystensä tuotteita sukujuhlan yhteydessä vuokraamalla myyntipöydän hintaan 30 eur/pöytä.

Arpajaisvoitot

Perinteiseen tapaan sukuseuralle voi lahjoittaa esineitä arpajaisvoitoiksi, jotka sitten arvotaan kokouspaikalla. Lahjaesineet toimitetaan kokouspaikalle sinne saavuttaessa.

Tervetuloa Rovaniemelle !

TATU LEINONEN

KUTSU SUKUKOKOUKSEEN

Leinosen sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään Rovaniemellä 20. syyskuuta 2003 klo 11.30, kokouspaikka on Best Western Hotelli Oppipoika, Korkalonkatu 33, 96200 Rovaniemi.

Esityslista

- 1 § kokouksen avaus
- 2 § kokousvirkaillijoiden valinta
Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa sekä kaksi ääntenlaskijaa.
- 3 § todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
- 4 § esitetään hyväksyttäväksi kokoukselle laadittu esityslista
- 5 § esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2002 toimintakertomus
Toimintakertomus on julkaistu sukulehden sivulla 5.
- 6 § esitetään hyväksyttäväksi vuoden 2002 tilinpäätös ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
Tilinpäätös ja tilintarkastajien kertomus on julkaistu sukulehden sivulla 5.
- 7 § vahvistetaan talousarvioehdotus vuodelle 2003
- 8 § vahvistetaan toimintasuunnitelma vuodelle 2003–2004
- 9 § valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
Erovuorossa ovat: Pekka Honka Oulu, Juhani Leinonen Espoo, Matti Leinonen Vantaa ja Tatu Leinonen Oulu.
- 10 § valitaan kaksi varsinaista ja kaksi varatilintarkastajaa
Varsinaisina ovat olleet: Paavo Blomqvist Paltaniemi ja Hannu Leinonen Oulu. Varalla ovat olleet: Veikko Leinonen Ristijärvi ja Antero Leinonen Kello
- 11 § päätetään vuoden 2004 jäsenmaksun suuruus
- 12 § sukukirjojen julkaisuun liittyvät asiat
- 13 § seuraava sukukokouspaikka ja -aika
- 14 § muut esille tulevat asiat
- 15 § kokouksen päättäminen

Lahjoituksia arpajaispalkinnoiksi!

Pidämme syyskuun 2003 Rovaniemen sukukokouksen yhteydessä arpajaiset. Jos sinulla on jotakin jonka haluaisit lahjoittaa arpajaispalkinnoksi, tuo se mukanasi kokoukseen.

Arpajaisten tuotto käytetään sukuseuran toiminnan tukemiseen. Arpaonnea ja kiitokset kaikille, jotka näin tuette toimintaamme!

Ohjelmaa sukujuhlaan!

Sukujuhlan yhteydessä on Leinosilla mahdollisuus esittää myös omia ohjelmanumeroitaan. Kiinnostuneita pyydetään ottamaan heti yhteyttä Marja-Liisa Kontkaseen, p. 09–291 9335

Myyntitilaa omille tuotteille!

Sukuseuran jäsenet voivat myydä omia tai yritystensä tuotteita sukujuhlan yhteydessä vuokraamalla myyntipöydän. Varaukset ilmoittautumisen yhteydessä!

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2002

Toiminta

Sukuseuran historian mittavin tiedotuskampanja toteutettiin alkuvuodesta 2002 lähettämällä Leinosten sukulehti 5 200 osoiterekisteristä saadulle Leinoselle. Sukukokoukseen osallistui monia uusia henkilöitä ja seuraan liittyi 112 uutta jäsentä.

Vuonna 2002 pidimme sukuseuran 17. vuosikokouksen Järvenpäässä, Järvenpäätalossa 31.8.2002. Kokoukseen osallistui 123 jäsentä. Sukujuhlassa Outi Leinonen soitti pianolla J.S.Bachin, J. Fieldin, Jean Sibeliuksen ja Glaude Debussyn musiikkia. Dosentti Aura Korppi-Tommola piti kiinnostavan esitelmän Lotta-Svärd -järjestöstä. Lounaan jälkeen oli kulttuuriretki Tuusulan rantatiellä, tutustumiskohteina Haloseniemi, Ainola ja Lottamuseo. Arpajaisten onnettarena oli Emilia Leinonen. Arpajaispalkintoina oli suvun jäsenten lahjoittamia esineitä.

Sukukirjojen valmistelu etenee. Tatu Leinonen valmistelee Paltamon Melalahden Aholan nro 14 Leinosia ja heidän jälkeläisiään 1700-luvun alusta lähtien käsittelevää kirjaa ja Martti Häikiö Säräisniemen Juusolan talon jälkeläisistä kertovaa kirjaa. Sukukirjojen julkaisemiseen varauduttiin myös siten, että vuosikokous antoi hallitukselle valtuudet ottaa tilapäistä luottoa 5000 euroa talousarviohuippujen tasausta varten.

Arkistonhoitaja Tapio Leinonen on jatkanut mittavaa työtä sukututkimuksessa ja tallentamisessa. Häneltä voi tilata CD-romppua, jossa on tallennettu kaikki sukututkimukset, hintaan 30 euroa. Aineistosta julkaistaan tulevaisuudessa sukukirjoja.

Yrjö Leinoselta voi tilata sukuviirejä hintaan 17 eur/kpl ja pinssejä hintaan 4 eur/kpl. Jäsenmaksu vuonna 2003 on vuosijäsenmaksu 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

Hallitus ja toimihenkilöt

Sukuseuran hallitukseen kuuluu sääntöjen mukaan 11 jäsentä. Toimintakertomusvuonna hallitukseen ovat kuuluneet:

esimies	Tatu Leinonen, Oulu
varaesimies	Tapio Leinonen, Kestilä
sihteeri	Marja-Liisa Kontkanen, Vantaa
jäsenet	Pekka Honka, Oulu
	Martti Häikiö, Helsinki
	Eija Leinonen, Vaasa
	Jorma Leinonen, Paltamo
	Juhani Leinonen, Espoo
	Matti Leinonen, Vantaa
	Tapio Leinonen, Kurenpolvi
	Tauno Leinonen, Muhos

Hallituksen jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja vuonna 2002 olivat erovuorossa Martti Häikiö Helsinki, Eija Leinonen Vaasa, Tapio Leinonen Kestilä ja Tauno Leinonen Muhos. Martti Häikiö, Eija Leinonen, Tapio Leinonen ja Tauno Leinonen valittiin uudelleen. Hallitus on kokoontunut kuluvana vuonna kaksi kertaa. Sukuseuran ansioituneena taloudenhoitajana alusta lähtien ollut Antero Leinonen jätti tehtävänsä ja uudeksi taloudenhoitajaksi valittiin Yrjö Leinonen.

kunniapuheenj.	Juuso Häikiö, Kuopio
taloudenhoitaja	Antero Leinonen, Kello (31.12.2002 asti)
	Yrjö Leinonen Oulu (1.11.2003 alkaen)
arkistonhoitaja	Tapio Leinonen, Kestilä
varsinaiset tilintarkastajat	Paavo Blomgvist, Paltaniemi
	Hannu Leinonen, Oulunsalo
varatilintarkastajat	Veikko Leinonen, Ristijärvi
	Yrjö Leinonen, Oulu
	Antero Leinonen, Kello

Sukulehti

päätoimittaja	Seppo Räisänen, Espoo (8/2002 asti)
	Martti Häikiö, Helsinki (9/2002 alkaen)
toimittajat	Eija Leinonen, Vaasa
	Juhani Leinonen, Espoo
	Seppo Räisänen, Espoo

Sukuseuran lehti on ilmestynyt kertomusvuonna kaksi kertaa.

TILINPÄÄTÖS 31.12.2002

TULOSLASKELMA 1.1.–31.12.2002

Varsinainen toiminta

Tuotot	euro	
tarvikemyynti	766,80	
arpajaiset	434,00	
ilmoitustulot	364,07	
sukul selvitykset	876,50	2 441,37
Kulut		
palvelumaksut	777,91	
postimaksut	3 140,20	
sukulehti	5 498,00	
sukukokous	1 014,80	
sukuviirit	1 007,40	
sukututkimus	442,11	
jäsenkampanja	1 319,42	
muut kulut	89,93	- 13 289,77
Kulujäämä		- 10 848,50

Varainhankinta

Tuotot	
jäsenmaksut	6 771,52
Omatoiminen kulujäämä	- 4 076,88

Rahoitustuotot ja -kulut

Tuotot	
korkotuotot	5,88
Kokonaiskulujäämä	- 4 071,00

Tilikauden tulos/alijäämä	- 4 071,00
----------------------------------	-------------------

TASE 31.12.2002

Vastaavaa

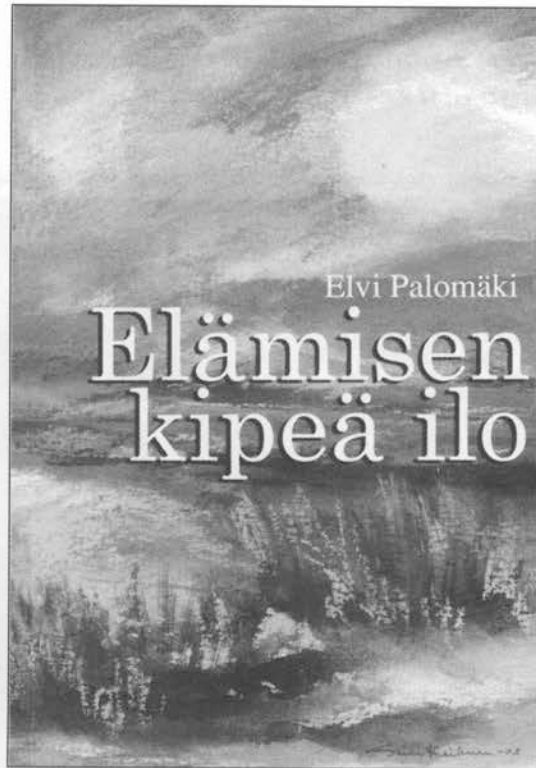
Vaihto- ja rahoitusomaisuus	euro
rahat ja pankkisaamiset	1 837,76
	<u>1 837,76</u>

Vastattavaa

Oma pääoma		
Muu oma pääoma		
sukututkimusrahasto	2 859,19	
ed. tilikauden ylijäämä	1 973,67	
tilikauden alijäämä	4 071,00	761,86
Vieras pääoma		
lyhytaikainen		
siirtovelat		1 079,90
		<u>1 837,76</u>

Oulussa 28.1.2003

<i>Tatu Leinonen</i>	<i>Tapio Leinonen</i>	<i>Marja-Liisa Kontkanen</i>
<i>Pekka Honka</i>	<i>Martti Häikiö</i>	<i>Eija Leinonen</i>
<i>Jorma Leinonen</i>	<i>Juhani Leinonen</i>	<i>Matti Leinonen</i>
<i>Tapio Leinonen</i>	<i>Tauno Leinonen</i>	

VAHVA ELÄMÄNKERRALLINEN KERTOMUS LEINOSTEN SUVUSTA 1925–1956

Kertomus alkaa Revonlahdelta ja siirtyy Ouluun, jossa perheen koti kiersi Myllyojan, Oulunsuun ja Hietasaaren kautta loppulliselle paikalleen Limingankatu 5:een. Kertomus sisältää ajanjakson 1925–1956. Tähän vaiheeseen osuivat pulakausi, maaseudun pakkohuutokaupat, työttömyys, maaltapako ja kaupungin asuntopula sekä talvi- ja jatkosota pommituksineen.

Kirjan peruskertomus etenee kronologisesti. Sen pysäyttää viisi kertaa novelli tai novellin katkelma. Niiden päähenkilöt ovat Häikiön perheen jäseniä. Teosta voi lämpimästi suositella Leinosten sukuseuran jäsenille.

Kirjoittaja Elvi Palomäki on perheen esikoinen. Hän opiskeli kemian insinööriksi ja sen jälkeen matemaattisten aineiden opettajaksi. Opetustyötä hän on tehnyt 36 vuotta, ensin Oulussa 8 vuotta ja Tampereella loput.

Kirjoittamista Elvi on harrastanut julkaisten runojaan ja novellejaan monissa lehdissä. Hän sai Tampereen kaupungin kirjaston järjestämässä novellikilpailussa 3. palkinnon ja sijoittui kärkisijoille myös Opettaja-lehden kirjoituskilpailussa. Hän julkaisi sanomalehti Kalevan lauantaisilla kirjallisuus-

sivuilla lauantai-novellin ainakin kymmenen kertaa ja lisäksi runoja. ”Nuoruuden ujoudessa”, kuten Elvi sanoo vaatimattomasti, hän käytti salanimeä Kaarina Vehmas.

Elvi Palomäki on Leinosten sukuseuran kunniapuheenjohtaja Juuso Häikiön serkun tytär. Hän on luvannut tulla esittelemään kirjaansa Rovaniemen sukukokoukseen.

MH

Teoksessa on 324 sivua ja sen hinta on 22,40 euroa. Sitä saa hyvin varustetuista kirjakaupoista, erityisesti Suomalaisesta kirjakaupasta, tai tilaamalla kustantajalta Pilot-kustannus Oy, Väinämöisenkatu 11–13, 33540 Tampere, puh. 03–225 9616, fax 03–225 9650.

HUOMATTAVA SUKUMME TUTKIJA BERTTA HIETAMÄKI (OS. LEINONEN)
TÄYTTI 80 VUOTTA 19.6.2003. OHEISISSA KIRJOITUKSESSA HÄN KERTOO ITSE
ELÄMÄNSÄ VAIHEISTA SEKÄ SIITÄ, MITEN HÄN RYHTYI TUTKIMAAN SUKUNSA
JA MELALAHDEN HISTORIAA.

kuop. Patricia Bodas

Bertta Hietämäki kotipihallaan Vaasassa kesäkuussa 2003.

ELÄMÄNI MAISEMISTA

Syntyessäni kuopuksena kesäkuussa katovuonna 1923 sain neljältä vanhemmalta sisarukseltani jääneet tähteet. Kahdeksastakymmenestä ikävuodestani vain kahtena en ole fyysisesti ollut tai ainakin käynyt Melalahdessa. Jonkinlainen raja lienee, kun nelikymppisenä kirjani muutettiin virallisesti Vaasaan.

Vieroitus alkoi yksitoistavuotiaana maalaistytön päästessä Kajaaniin kouluun. Sitä ennen olin jyrännyt Järvelän Elsan kanssa kaksi vuotta Mäkelän mäkeä silloin aloittaneeseen Aune Konttisen alakouluun Mäkelän pirttiin. Sitten kaksi vuotta koulun mäkeä Anna Korhosen kouluun. Noihin aikoihin hänelle syntyi Keijo-poika.

Kajaanista pääsin käymään kotona kerran kuukaudessa joko junassa tai Ukko-moottorissa. Kesät tehtiin tiiviisti kaikinlaisia maatalon töitä. Keittiökasvien viljely oli tärkeää, hankittiinhan torikaupalla rahoja koulunkäyntiin.

Elämän kaksijakoisuutta lisäsi kahden vanhimman sisareni kuoleman lisäksi kotikylän herätysliikkeiden vaikutus. Eniten varhaisnuoruuteen vaikuttivat sota ja isäni kuolema välirauhan aikana. Lukioluokat jäivät repaleisiksi; ehdin käy-

dä pari lyhyttä jaksoa lottakomennuksellakin Itä-Karjalassa. Enimmäkseen ahkeroin kotirintamalla.

Helsingissä ja Amerikan kautta Melalahteen

Sota-aikana alkaneet opiskeluvuodet Helsingissä laajensivat maalaistytön maailmankuvaa, joskin sama tiivis työnteko kotona loma-aikoina jatkui. Olihan se samalla osa tulevaa ammattiani. Sain käväistä Norjassakin harjoittelemassa.

Valmistuttuani agronomiksi 1948 seurasivat lyhyet työjaksot alan ammattikouluissa ja sitten kaksi vuotta Amerikassa työtä ja opiskelua. Sain tätini toimeksiannosta siirtolaisviisumin ehtona opiskelu. Suoritin tutkinnon (BS) kotitaloustieteissä Washingtonin yliopistossa. Oli melkoinen elämys tuohon aikaan lentää Seattleen Tyynenmeren rannalle; paluu Greyhound-bussissa mantereen poikki ja laivassa Atlantilla marraskuun myrskyissä eivät unohdu. Äitini kuoli päivää ennen paluutani.

Näköalan laajetessa myös kiintymys kotiseutuun kasvoi. Melalahti ei hellittänyt otettaan, vaikka leipätyö oli muualla: Ulvilassa, Sotkamossa, Ristiinassa sekä opettajana että tilan-

hoitajana. Ohessa auskultoin opettajaksi. Kolmen vuoden kuluttua pääsin opettajaksi Paltamon yhteiskouluun, silloin opetettiin myös maatilataloutta. Pääasiassa opetin luonnonhistoriaa ja maantietoa.

Vaikka talviasunto oli Paltamon kirkolla, tuntui Melalahti kuitenkin kodilta. Viikonloput ja lomat tein maatöitä syntymäkodissani Vainiolla. Veljeni perheeseen olin aina tervetullut, mutta kodin tunnetta lisäsi sisareni kanssa rakennuttama vanhanpiianmökki syntymäkotini viereen Itkonniemeen. "Hullu agronomi, kun rakentaa pyöreistä hirsistä ja vielä pellolle", ihmeteltiin.

Kahdeksan vuotta sujahti Paltamo-Melalahdessa. Tuona aikana sain olla perustamassa Paltamo-Seuraa, kotiseutumuseota ja leirintäaluetta talkootyönä. Jouduin kirkkovaltuustoonkin, Paltamo-Seuran ja matkailulautakuunan sihteeriksi, kansalaiskoulun johtokuntaan ja moneen muuhun puuhaan.

Vaasan Mummi

Epäpätevänä opettajana jouduin hankkimaan lisätietoja kesäyliopistoista. Vaasassa kohtasin joutilaan vanhanpojan, kaupunginpuutarhurin. Kun sitten sain työpaikan kaupungilta, minusta tehtiin fyysisesti vaasalainen 1964. Uusi ammatti vanhushuollon alalla, suuren laitoksen johdossa oli niin täysiaikainen, ettei perheen lisäksi liennyt aikaa muihin harrastuksiin mökkeilyn lisäksi. Varsinkin kun liki 42-vuotiaana sain pojan.

Yhteys Melalahteen tiivistyi vuosi vuodelta, kun pojan vartuessa pyrittiin loma-aikoina olemaan mahdollisimman paljon samanikäisen serkun luona Vainiolla. Pojasta tuli Melalahti-fani ja hän oli tätinsä ja serkkunsa luona paljon yksinkin. Minulla yhteys Melalahteen syventyi myös henkisesti saatuaani sysäyksen kirjoittaa vanhempieni elämäntyöstä. Kirjoittamisesta tuli vuosikausien henkireikä lisääntyvän byrokratian ja lakeuksien keskellä, kun sain paeta Melalahden lempeisiin maisemiin ja sen asukkaiden pariin. Vasta "vanhuus" asetteli rajoja.

Uraa en ole koskaan luonut, olen vain tehnyt työtä mahdollisuuksien tarjoutuessa. Vaikka olen ollut peruskoulutukseni edellyttämässä ammatissa sangen lyhyitä aikoja, siltä pohjalta on ollut helppo työskennellä näennäisesti toisenlaisissa ammateissa edellyttäen että on ollut kosketus ihmisiin ja luontoon. Korkein saavuttamani arvonimi on Mummi.

"Viisasta puhetta luonnon helmassa"

Kymmenen vuotta sitten pääsin yhdeksi viidestä kyläkummista, kun Melalahden ihmiset Kyläyhdistyksen johdolla aloittivat taistelun kylänsä säilymisen ja elpymisen puolesta.

Oli sekä saavutuksia että varsinkin suunnitelmia. Intoa riitti kunnes menetimme viimeisen kolmesta kyläkoulusta pitkälisen katkeran taistelun jälkeen. Kylä elää hiljaiseloa väestön vanhetessa ja joutuessa muuttamaan kirkonkylän palvelutaloihin. On onneksi vielä myös yritteliäitä, jotka jopa jaksavat viljellä ja hoitaa karjaa, on maatilamajoitusta, vierasatamaa sun muuta.

Kylän elpymisen puolesta taistellut ja siihen uskonut ihmisen otettiin yllättäen pois sairauden vuoksi viime kesänä parhaassa iässään. Kuitenkin hänen viitoittamansa tien mukaisesti ehdittiin perustaa ennen hänen kuolemaansa Melalahti-Akatemia ry, jossa saan olla mukana vanhuudestani huolimatta.

Sen periaatteena on akatemia-käsitteen alkuperäisen merkityksen mukaisesti ilmaistuna sanoilla: "Viisasta puhetta luonnon helmassa". Pyritään välttämään turhaa byrokratiaa, sen tarkoituksena on toimia Melahden ja koko Kainuun hyväksi kansanakatemia. Toiminta perustuu vapaaehtoisuuteen vailla palkkioita. Kurssitoiminta alkaa kesän alussa luonnossa. Pidetään myös seminaari: "Voiko ihmisen ja luonnon tasapaino säilyä ilman elävää maaseutua?" Vetäjinä toimivat Anita ja Keijo Korhonen.

Yhteys Melalahteen ja juuriini ei ole katkennut, joskin paljon on muuttunut viikatemiehen kautta. Vaikka syntymäköti joutui vieraille, Itkonniemen mökki toimii edelleen kesien kohokohtana, tosin fyysisesti yhteys on hankalaa huonon poikkiliikenteen vuoksi. Perusmelalahtelaisena iloitsen ja suren kylän mukana sen taistellessa olemassaolostaan. Varsinaiseen sukututkimukseen ei aika riitä näin vanhana, kun kaikki toiminta sujuu hitaasti. Kirjoittelen kyllä jatkuvasti kotipuolen lehteen ja vähän muutenkin.

Miten ryhdyin tekemään sukukirjaa

En tiennyt aloittaessani ryhtyväni sukututkimukseen ja sitä kautta jopa sukukirjan tekemiseen. Veljeni Veikko Leinosen 60-vuotispäivillä 1975 Melalahdessa hänen lapsuuden leikki-toverinsa ja esimiehensä Aslak Fränti esitti pahoittelunsa, ettei vanhempiemme Elsa ja Erkki Leinosen elämäntyötä oltu muistettu paremmin esimerkkinä yrittämisestä ja työstä kotikylänsä Melalahden, kotipitäjänsä Paltamon ja koko Kainuun hyväksi. Tahtomattani minulta lipsahti: "Olen ajatellut panna muistiin heidän elämänsä vaiheet."

En ollut kirjoittamista harrastava. Huomasin, etten tiedä juuri mitään enkä osaa kirjoittaa. Malleja ei ollut. Vain otsikko selvisi heti: "Elsa ja Erkki". Oli aloitettava sukuselvityksistä ja yllätyin. Aloin muistella heidän lapsuudestaan ja nuoruudestaan kertomaa, kaivoin perhearkistoja ullakoita myöten, otin yhteyttä maatalouskeskukseen ja muualla. Löysin

Elsa ja Erkki Leinosen perhe vuonna 1928. Lapset Veikko, Heljä ja Aili seisomassa, isän sylissä Saara, äidin sylissä Bertta.

kirjeitä, lehtiä, pöytäkirjoja, vuosikertomuksia ja muuta kirjoitettua. Jo seuraavana kesänä tapasin ihmisiä, jotka tiesivät vanhemmistani ja heidän nuoruudestaan minulle tuntemattomia puolia. Tutkin Kainuun asuttamista ja Paltamon menneisyyttä. Vanhemmillani oli ollut onni päästä mukaan alusta asti sekä aineellisen että henkisen puolen kehittämiseen varsinkin maatalousalalla.

Sain kasaan jonkinlaisen monisteen parissa vuodessa lähinnä omaisiani varten. Olin monisteessani kertonut myös Melalahden taloista sangen ylimalkaisesti. Uteliaisuuteni kotikyläni menneisyyttä kohtaan kasvoi vuosi vuodelta. Niinpä hankin pienen mankan ja se mukanani loma-aikoina kiusasin ihmisiä. Usein poikkesin kyläkauppaan, jossa maitoauton tuloaikaan saattoi olla useita kyläläisiä samalla kertaa. Haastattelujen pohjalta ryhdyin korjailemaan kertomustani. Vuodet vilahtivat ohi sangen nopeasti jokapäiväisen elämän ja työn viedessä yhä enemmän aikaa ja voimia. Sivussa kävin kirjoittajakursseilla ja totesin rajallisuuteni.

Veljeni kuolema 1982 ja hänen esimiehensä kuolema pari vuotta myöhemmin saivat minut yrittämään lunastaa lupaukseni paremmin. Katsoin aiheelliseksi liittää kertomaani Elsasta ja Erkistä lyhennelmän Veikon työstä isänsä työn jat-

kajana. Siitä tuli kehyskertomus, sillä mainitun syntymäpäivän puheissa ja elämän päättymisessä on myös kylän ja pitäjän historiaa, josta heijastuu sota-ajan jälkeinen kehitys.

Käymäni sukututkimuskurssi ja Leinosten sukuseuran perustaminen 1985 saivat minut tunkemaan yhä syvemälle Melalahden taloihin ja asukkaisiin. Kertyi uutta tietoa ja lisää papereita. Päästyäni eläkkeelle 1986 sain entistä enemmän aikaa istua maakunta-arkistossa pyörittämässä mikrofilmejä. Hankin myös henkikirjajäljennöksiä, lisää kartoja ja muuta.

Melalahdelaisen vanhuksen Juuso Huuskon käsin kirjoittamista muistelmista, jotka koskivat Järvelän lisäksi lyhyesti myös Rantakylän taloja, sain ajatuksen koota keräämäni aineisto isossajaossa saatujen talonnumeroiden mukaisesti. Kun Kainuun historiakin ehti ilmestyä ja sitä ennen Jorma Keräsen väitöskirja Kainuun asuttamisesta, Melalahden asuttamista koskeva yleisosa oli tarkistettava.

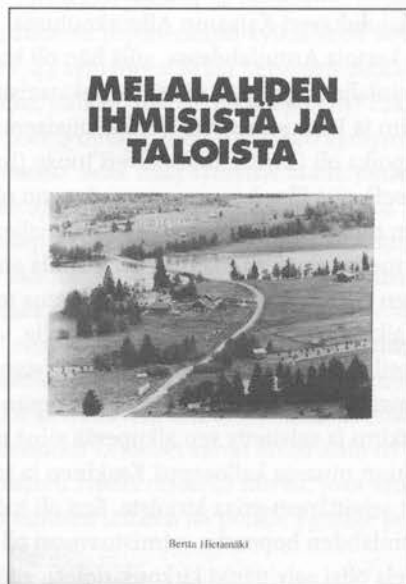
Tiesin vanhastaan Melalahden Leinosten kyläksi, mutta tuollaista Leinos-tulvaa kuin löysin, en osannut odottaa. Sekosin heidän kanssaan niin että oli pakko yrittää panna heitä järjestykseen. Niinpä kokosin keräämistäni palasista Leinosia lähinnä taloittain. Jo noiden varhaisleinosten vaiheet sai-

vat innostumaan, vaikka minun oli tyydyttävä lähinnä läänintilien lähteisiin.

Sukunimien tai talonumeroiden puuttuminen joistakin lähteistä tuotti melkoista päänvaivaa ja epävarmuutta. Nuo monet Matit, Henrikit, Juhot, Johanit, Erkit, Paavot, Britat, Margaretat, Karinit, Annat, Stinat, Elinit muodostuivat välillä painajaisiksi. Oli verrattava ja yhdisteltävä kirkollisia ja muita lähteitä. Suureksi avuksi oli sukuseuran arkistosta saamani jäljennökset ja piispa Hannes Leinosen laatima sukuselvitys. Jouduin tietenkin hankkimaan selvityksiä myös kirkkokansliasta ja Oulun maakunta-arkistosta, valtionarkistostakin.

BERTTA HIETAMÄKI (OS. LEINONEN)

Kirjoitus jatkuu seuraavassa sukulehden numerossa, jossa julkaisemme myös kartan Melalahden taloista.

Bertta Hietamäki on julkaissut 500-sivuisen teoksen *Melalahden ihmisistä ja taloista*. Teosta välittää Paltamon KIPA kirjakauppa kirkonkylällä, puhelin 08-871 025. Kirjan hinta on 36 euroa ynnä mahdolliset lähetyskulut.

Ei 80-vuotias ole vanhus

Bertta Hietamäki: Vanhenemisen taidottomuus. 109 sivua. Omakustanne, Paltamo 2003.

Bertta Hietamäki sanoo, ettei hän huomannut vanhenemistä ennen kuin täytti 70. Nyt hän on täyttänyt 80 ja kirjoittanut vanhenemisestä kirjan. "Kymmenen vanhenemiseni vuoden aikana on taidottomuus lisääntynyt. En olekaan kehittynyt jaloksi, viisaaksi vanhukseksi, olen yhä kyselevä, vastaanhangoitteleva ihminen."

Teoksessa on kaksi lomittaista osaa. Ensi sijassa hän kuvaa omia ja läheisten käytännön kokemuksia vanhenemisestä. Hänellä on paljon tuoreita ja kirpeitäkin ajatuksia sekä tervejärkisiä kommentteja vanhustenhoidon arjen järjestämisestä. Kirjan toisen puolikkaan muodostavat uteliaan kirjoittajan havainnot ja mielipiteet ajan ilmiöistä. Niistä päällimmäinen on kotikylän Paltamon Melalahden olemassaolon kamppailu, johon Hietamäki on osallistunut lähempää ja kauempaa koko elämänsä ajan. Kuten hyvään mielipidekirjaan kuuluu, herättää teos lukijan myös vastaväitteisiin. Tekijän kanssa voisi esimerkiksi ryhtyä keskustelemaan, voiko EU:ta syyttää Melalahden voipumisesta.

Kirjan luettuaan voi todeta, että Bertta Hietamäki on vahvassa kirjallisessa luomisvireessä. Hänen kannattaa jatkaa kirjallisia harrastuksiaan ja ottaa työn alle joku uusi vaativa hanke. Älyä, kykyä ja energiaa näyttää riittävän.

MH

MELALAHDEN ANTINLAHDEN HOPEASTA

O.A.F. Mustonen kertoo kirjassaan *Tietoja Kajaanin kihlakunnasta ja etenkin Paltamon pitäjäästä* vuodelta 1885:

”Antinlahdessa asui muuan Leinonen, jolla oli kolme poikaa. Näistä nuorinta, Kasparia, hoetaan hopeanliehtojaksi. Hän erään kerran tervahautaa sytyttäessä oli ottanut kiven ja koverrellut siihen kolon, johon hän oli pannut kiven silua, ja toisen kiven pannut päälle ja kuumentanut sitten tuota laitostaan, josta oli hetkisen päästä valunut valkoista ainetta – hopeaa. Silloin oli Kaspari lausunut, ettei muka enää tarvitse olla roskatyöntekijä, jotta kyllä hän henkensä elättää. Pienen käsipalkeen hän oli sitten hankkinut ja palje kainalossa kulkenut metsään kotoaan, ja viipynyt aina kerrallaan useampia vuorokausia – hopeaa liehtomassa. Saamansa hopean hän kuljetti Ouluun jollekin hopeasepälle, joka teki Kasparille muistoksi hopeisen tähden ja pikarin, joka viimeksi mainittu on vielä tallella Antinlahden talossa. Tätä hopeanliehtomista hän oli harjoittanut kahtena kesänä, vaan kuoli sitten äkkiä. Yksinään kun kuleksi retkillään ja äkkiä kun kuoli, jottei hän saanut sanotuksi muille, mistä hän aineksensa kaivoi, jäi asia pimeään. Rahoja osottelevat hänellä olleen valtavasti.”

Sukuselvitysten kertomaa

Perimätieto Antinlahden hopeasta on säilynyt nykypäiviin saakka. Sain haastatella 28.7.1980 Elsa Kustaava Leinosta, syntyisin Väänänen, hänen kodissaan Kajaanissa. Hän oli

tuolloin lähes kahdeksankymmenen (eli vuoteen 1988). Hän oli Antinlahdesta Vaasaan 1898 muuttaneen Juuso Leinosen pojan Laurin leski. Tuo 28.4.1876 syntynyt Juusohan oli ollut Eino Leinon koulukaveri Kajaanin Alkeiskoulussa. Leino oli käynyt useita kertoja Antinlahdessa, sillä hän oli kovasti mieltynyt Antinlahden puheliaisiin ja avarakatseisiin isäntiin ”Iso-Jussiin ja Pikku-Juusoön”, jonka hiljaisemman veljen Matin poika oli Leinon koulukaveri Juuso (Juuso = Jooseppi = Josef), siis Elsa Leinosen appi. Juuson ollessa vielä poikanen mustalainen oli ennustanut hänelle: Et ole kauan täällä, menet suureen maailmaan, sinulla on aina musta hevonen edessä ja on aina kiire. Ennustus toteutui, Juusosta tuli aikoinaan ylikonduktööri rautateille.

Näin omin silmin hopeapikarin, joka oli periytynyt Juuso Leinoselta Lauri ja Elsa Leinoselle, jonka kertoman mukaan pikaria oli tutkittu ja selvitetty sen alkuperää siinä olevista merkeistä. Muun muassa kelloseppä Kaakinen ja rouva Ebeling olivat selvittäneet asiaa kirjoista. Sen oli todettu valmistetun Antinlahden hopeasta, valmistusvuosi oli 1857. Lehtori Lounela olisi selvittänyt kirkonkirjoista, että noihin aikoihin olisi elänyt Kaspari Leinonen.

Pikari oli ollut hopeanäyttelyssä, mutta sen mukana ollut pitkä selostus oli hävinnyt jonnekin. Yritin piirtää jonkinlaisen luonnoksen tuosta pikarista luonnollisessa koossa.

Elsa Leinosen kertoman mukaan perimätietona Kasparin sanottiin olleen kovin salaperäinen. Hopean hän olisi kuljet-

tanut Ouluun puukonpään muotoisina palasina.

Selvitykseni mukaan Kaspari-nimisiä oli ollut useampikin Antinlahden ollessa vielä nimellä Nojola N:o 4 ennen isojakoa. Ensimmäinen Antinlahteen muuttanut Leinonen oli Erkki Kasparinpoika Kivesjärven Leinolasta N:o 7 vuonna 1781. Hänen Kaspar-niminen poikansa eli vuosina 1769–1790. Rippikirjojen mukaan seuraavan vuosisadan alkupuolella Antinlahteen eli Nojolaan oli tullut Erkin veljen Kaspar Kasparinpojan lapsia isä-Kasparin kuoltua Kivesjärven Leinolasta N:o 7. Lapsista vanhin oli 6.2.1786 syntynyt Kaspar. Lieneekö hän ollut tuo hopeanliehtoja! Kivesjärvellä oli muitakin Kaspareita. Mustosen mainitsemaa perheen nuorinta poikaa Kasparia en pystynyt selvittämään.

Toinen pikari ”maanperunain” viljelystä

Jonkin verran epäselvyyttä lienee aiheuttanut myös se, että Antinlahdessa oli Nojolan aikana ollut toinenkin hopeapikari, jonka ensimmäinen Leinos-isäntä Erkki Kasparinpoika oli saanut vuonna 1803 palkinnoksi ”maanperunain ahkeran viljelemisen tähden”. Vaalan näyttelyn aikoihin 1977 oli Kainuun Sanomissa Suomen talousseuran arkistolähteisiin nojautuva maininta asiasta. Perimätiedon mukaan perunanviljely seudulla oli saanut alkunsa Nojolan tilalta. Elsa Leinosen mukaan pikarin oli omistanut hänen appensa veli ja se oli annettu myöhemmin kylkiäisenä hevoskaupoissa.

Tuon 1745 syntyneen Erkki Leinosen poika oli 1779 syntynyt Jaakko, jonka poika oli 1809 syntynyt Erkki Jaakko. Tämän poikia olivat jo mainitut 1840 syntynyt Jooseppieli ”Pikku-Juuso” sekä 1843 syntynyt Matti, jonka poika oli Elsa Leinosen appi. Veljekset asuivat samaa taloa Antinlahdessa, sillä Jooseppi oli lapseton. Toista puolta Antinlahdessa asui tällöin ”Iso-Jussi”, Rusalasta muuttanut Johan Leinonen, myös ”rakkaaksi Leinoseksi” kutsuttu.

Elsa Leinosen kertoman mukaan Antinlahden joutuessa ”Puulaakille”, Uleå-yhtiölle, hinta oli ollut niin alhainen, että oli kuultu kerrottavan, että enemmänkin olisi voitu maksaa.

Myöhemmin Leinosen saivat aivan kuin hyvitykseksi mm. Jatkon saaret. Heillä on siellä huvila, joka vanhempien Lauri ja Elsa Leinosen jälkeen jäi pojalle Pentille perheineen.

Hopeanetsijöitä

Antinlahden alue on kiinnostanut myös malminetsijöitä, vaikka hopeaa ei olekaan löydetty. Elsa Leinosen kertoman mukaan myös heidän mailleen Jatkon saareen ulotettiin valtauksia tutkimuksia varten. Oli jopa luvattu korvata, jos siitä aiheutuisi vahinkoa.

Pentti Leinonen oli tallettanut lehtileikkeitä, joissa kerro-

taan viime vuosisadan puolivälissä suoritetusta malminetsinnästä (Kainuun Sanomat 20.11.1955). Otanmäki Oy:n toimeksiannosta suoritettiin geologista malminetsintää matalentotutkimuksella koko Vuolijoen kunnan sekä Paltamon ja Puolangan alueilla.

Tutkimukset ulotettiin myös Melalahteen alueelle, missä jo entuudestaan oli tunnettu magneettinen häiriöalue. Tutkimuksissa mielenkiintoisin ja voimakkain häiriöalue todettiin Antinlahden suulla, missä suoritettiin syväkairauksia jään läpi vuosien 1955–1956 vaihteessa (Kainuun Sanomat 4.1.1956). Otanmäki Oy suoritti valtauksia Oulujärvellä ulotuen Pujoniemen tilan ja Saarelan tilan maille. Valtausalue oli runsas 17 hehtaaria. Valtaus suoritettiin rautamalminlöydösten tutkimustöitä varten. Vastaanottajana valtauksen tiedoksiannosta oli Lauri Leinonen 20.6.1956.

Lauri Juusonpoika Leinonen, jolla oli hallussaan Antinlahden hopeapikari, uskoi, että Antinlahden rantueella tai lähisaarilla saattaisi olla unhoon jäänyt hopeasiintymä tai jonkinlainen hopeakaivos. Hänellä oli muistissaan perimätietoa esi-isästään, joka oli tuon hopeapikarin takana. Asiaa pohdittiin jälleen 1964 (Kainuun Sanomat 9.5.1964), jolloin professori Einar W. Juva selvitti, että jo 1700-luvulla isonvihan jälkeen oli vallinnut hopeakuume; puhuttiin Kajaanin seudun hopeavuorista. Silloiset tutkimukset ulotettiin Melalahdessa Hahtolanmäelle, missä oli 1600-luvulta peräisin oleva kaivos. Onhan vieläkin olemassa Hopeapuro. Kaikki tuolloin otetut näytteet osoittautuivat kiisuksi. ”Katinkulta” on harhauttanut monia.

Lieneekö Antinlahden hopea tarua vai totta, joka tapauksessa pikari on olemassa. Se on nyt Pentti Leinosen kaapissa Kajaanissa.

BERTTA HIETAMÄKI (OS. LEINONEN)

Kuva: Kainuun Sanomat 9.5.1964

Konkreettinen todiste Antinlahden hopeasta on siitä valmistettu pikari, jonka pohjassa on merkintöjä sen alkuperästä.

KAISA LEINONEN VALITTIIN VUODEN SUPERILAISEKSI

Vanhuksille hoitoa ja virkistystä suurella sydämellä

Kaisa Leinonen Kiimingistä valittiin Suomen Perushoitajaliiton Vuoden SuPerilaiseksi 2003. Hän työskennellyt jo seitsemän vuotta dementiahoitajana Palvelukeskus Jaarankartanossa.

Kaisan työsuhte taloon on pitkä. Se alkoi jo vuonna 1982 silloisessa kunnalliskodissa, sillä ennen apuhoitajaksi valmistumistaan mm. laitosapulaisena, kylvettäjänä, vanhusten askarteluohjaajana ja hoitoapulaisena. Apuhoitajaksi (nykyinen perushoitaja) Kaisa valmistui 1988. Hän on toiminut myös viisi vuotta terveyskeskusavustajana.

Aviomies Jari Ylikiimingin ja Paanajärven Leinosia

Perhettä Kaisalla on aviomies Jari Taisto (s. 11.9.1963), joka on kerho-ohjaajana Kiimingin kunnassa SYKE-nimisessä nuorisotalossa. Lapsia on kaksi: Katja Katariina (s. 9.5.1983) ja Jarno Juhani (s.10.05.1984). Kaisa Heleena itse on omaa sukuaan Tervola (s. 16.03.1963).

Leinosia Kaisa on miehensä Jarin kautta. Hänen vanhempansa Aila ja Kaarlo Leinonen ovat kotoisin Ylikiimingistä. Kaarlo on syntynyt Paanajärvellä ja hänen vanhempansa ovat Ulla Reeta ja Eemeli Leinonen myös Paanajärveltä.

– Asumme koko perhe rakentamassamme omakotitalossa. Katja kirjoittaa ylioppilaaksi Kiimingin lukiosta nyt keväällä. Hän kirjoitti kyllä jo syksyllä, mutta hän kävi pari kurssia vielä talven aikana loppuun. Hän halusi viettää juhlat keväällä. Katjan suunnitelmana on pyrkiä ammattikorkeakouluun markkinointipuolelle. Jarno valmistuu keväällä Kempeleen ammattioppilaitoksesta autologistiikan linjalta. Syksyllä hän menee Kajaaniin armeijaan ja aikoo pyrkiä sen jälkeen poliisikouluun.

Kaisa on oman perheensä ohella hoitanut ikääntyneitä vanhempiaan. Äskettäin edesmenneen äidin sairastuminen Alzheimerin tautiin oli dementikkoja työkseen hoitavalle traumaattinen kokemus. – Vaikka kaikki olisi ollut nähtävissä, sairastumista ei ollut helppo hyväksyä, sillä se tapahtui liian lähellä. Hoitaa osastolla asukkaita on kuitenkin tunnetasolla eri asia kuin hoitaa omia vanhempiaan.

Pitkä työura vanhusten parissa

Kaisa on tehnyt työtä viimeiset seitsemän vuotta pääasiassa Jaarankartanon dementiaosasto Harjulassa. Perushoitajan työkuvaan kuuluu asukkaiden pesuista ja kylvetyksistä huolehtimista, ihon kunnon ja fyysisen sekä psyykkisen voiminnan

MARTTI HÄLKION
TEOKSIA JAPANIKSI,
RUOTSIKSI JA KIINAKSI

ONNITTELUJ MERKIN
PÄIVÄN JOHDOSTA

kuva vasemmalla:

"Muistaakseni 4. huhtikuuta klo 5.00.

Olen auttamassa Jaarankartanon palveluysikön asukasta Senja Jämsää aamuisen wc-reissun jälkeen pukeutumisessa."

kuva oikealla:

Takarivissä Jarno, Kaarlo ja Aila, edessä istumassa Katja, Kaisan isä Väinö Tervola, Kaisa itse ja Jari.

seuraamista. Hän on kolmivuorotyössä. Kaisa kertoo työstään:

– Autan asukkaita päivän touhuissa mm. pukemisen opastamisessa ja pukemisessa. Harjulan asukkaat pitävät laulamista hyvin paljon, joten meillä lauletaan lähes joka päivä useaan otteeseen. Se sopii minulle oikein hyvin, koska pidän laulusta itsekin. Huumoria viljelen työssäni, sillä se pelastaa monta vaikeaa ja kiperää tilannetta muistihäiriöistä vanhusta hoidettaessa.

– Meidän talossa on omahoitajajärjestelmä eli olen kahden asukkaan omahoitaja. Se tarkoittaa, että huolehdin työvuoroni aikana myös erityisesti heidän asioistaan ja olen omaisten yhdyshenkilö. Toisen asukkaani lapset asuvat Amerikassa, joten kuulumiset hoidetaan lähes sähköpostin ja kirjeiden avulla. Huolehdin myös, milloin heille laitetaan esim. permanentti tai milloin tilaan ajan jalkahoitajalle. Toiselle asukkaalle pesen myös päällysvaatepyykin talossa.

– Teemme myös hoitosuunnitelmat omille asukkaillemme itse. Pystymme vaikuttamaan lääkehoitoihin ja niiden muutoksiin. Haluan olla perillä vanhusten lääkehoidoista. Työhöni kuuluu myös päivittäinen sekä suullinen että kirjallinen raportointi.

Positiivinen ja humoristinen elämänsenne

– Olen myös yövuoroissa virkannut liinoja eri puolelle taloja pöytiä koristamaan. Kukka-asetelmien teko on myös minulle mukavaa puuhaa, joten kuivatuista kukista värkkäillen nättejä asetelmia pöydille silmän iloksi. Kesäisin olen usein mukana kukkaistutusten suunnittelussa ja istutuksissa. Samoin jouluasetelmat ovat minun ja jonkun työkaverini aikaansaannoksia.

– Olen myös innokkaasti ollut suunnittelemassa asukkaillemme eri tilaisuuksiin ohjelmaa (olen vanhusten virkistystoimikunnassa) ja usein panen myös itseni ”likoon” osallistumalla ohjelmiin. Olen mukana meidän talon hoitajien kuorossa (Peippoiset), joka esiintyy silloin tällöin vanhusten juhlissa ja esim. seurakuntakeskuksessa eri juhlatilaisuuksissa. On myös tansseja ja pieniä näytelmiä, ja vaikkapa Amerikka-ilta kantritansseineen.

– Jaarankartanosta käydään myös ulkomaanmatkoilla ja olen itse ollut mukana kolmella viime matkalla. Varojen hankinta on ollut suuritöistä hoitajille. Varoja on kerätty tekemällä mm. Jaarankartanolehti, johon olen myynyt mainoksia ja kirjoittanut pienen jutun. Välillä olemme esiintyneet matkailupiirin tiimoilta paikkakuntamme S-marketissa milloin

tonttuina ja milloin prinsessoina ja eläinhahmoina ja kaikki omalla vapaa-ajalla, jotta vanhuksemme saisivat edes kerran kastella varpaansa Välimeressä tai Atlantissa. Ja molemmat ovat toteutuneet!

– Joka retkestämme olen rustannut kronikan jonkun laulun sanoihin, osaan olen saanut muutamalta työkaverilta apua. Yleensä kun meidän talossa joku täyttää pyöreitä vuosia tai jää eläkkeelle, olen yksi pääkirjoittaja laulukronikoille.

– Työhöni siis kuuluu myös paljon muuta kaiken hoitotyön lisäksi ja olen ihan omalla vapaaehtoisuudellani niissä mukana. Ehkä positiivinen ja humoristinen elämänsäsenne ovat valttikorttini. En myöskään tuijota tiukasti työaikaani kellosta.

Vuoden SuPerilaiseksi

Kaisan valintaa vuoden SuPerilaiseksi ehdottivat työtoverit. Valinnan perusteluissa kiitettiin aktiivisuutta uusien tuulien ja työtapojen toteuttajana. Lisäksi mainittiin täsmällisyys ja tarkkuus, jonka myös omaiset ovat panneet merkille. Yhtenä valinnan perusteena, joka lämmitti Kaisaa, oli paneutuminen työhön SUURELLA SYDÄMELLÄ. Perusteluissa mainittiin myös, että Kaisa Leinonen on työtoverina reilu ja tasapuolinen.

– Annan suuren arvon sille, että annettiin tunnustusta nöyryydelle ja rakkaudelle työtä kohtaan sekä sille, että kunioitamme näkyvästi vanhusta.

– Toivon, että terveyttä ja voimavaroja riittää edelleen jatkaa tätä työtä. Toisaalta olen avoimin mielin, haluan uudistuaakin. Työpistettä voisi ehkä tulevaisuudessa vaihtaa, ehkä kokeilla jotain muuta.

MARTTI HÄIKIÖ

Puheliat Leiniset...

Silmiini sattui vanha CD-puhelinluetteloni vuodelta 1996/2. Istuessani pc:n ääressä tuli mieleeni sen mahdollisesti sisältämä informaatio Leinosten asuinpaikoista. Aluejako tässä luettelossa noudattaa osin vanhoja läänirajoja sekä muutamia kaupunkeja lähialueineen. Tällaisena se kuitenkin on valaisevampi kuin nykyiset suurläänit.

suunta	liittymiä	aluejako
09	516	Helsinki ja lähialueet
019	106	Itä- ja Länsi-Uuusimaa
03	358	Hämeenlinna, Forssa ja lähialueet
02	239	Turku ja lähialueet
018	0	Ahvenanmaa
014	179	Jyväskylä ja lähialueet
05	216	Kymen lääni
015	160	Mikkelin lääni
013	153	Joensuu ja lähialueet
06	72	Vaasan lääni
017	198	Kuopio ja lähialueet
08	1096	Oulu ja lähialueet
016	144	Lapin lääni
yhteensä	3437	koko maa

Yllä olevan perusteella voidaan havaita Leinosten muuttoliikkeen vaikutus ainakin Helsingin seudulle sekä Leinosliittymien voimakas keskittyminen Kainuun-Oulun akselille. Leinosia esiintyy myös Tukholman, Tallinnan, Riian ja Vilnan puhelinluetteloissa useita satoja, joten lähialueetkin on varustettu Leinosgeeneillä varsin kattavasti.

MATTI LEINONEN, SIPOO
0400-811981

MARTTI HÄIKIÖN TEOKSIA JAPANIKSI, RUOTSIKSI JA KIINAKSI

Sukuneuvostomme jäsenen dosentti Martti Häikiön kirjoittama teos *Suomen lähihistoria*, jonka on julkaissut Helsingin yliopiston Palmenia-kustannus, on ilmestynyt japaniksi yliopistokustantamo Waseda Daigaku Shuppanbun toimesta. Teos on ilmestynyt myös englanniksi nimellä *A Brief History of Modern Finland*.

Martti Häikiön kirjoittaman vuonna 2001 julkaistun kolmiosaisen Nokian historian yksiosainen lyhennelmä on nyt ilmestynyt ruotsiksi otsakkeella *Nokia. Vägen till frångång* kustantajana Financial Times Prentice Hall. Teos ilmestyi viime vuonna englanniksi otsakkeella *Nokia. The Inside Story* (saman kustantaja ja Suomessa Edita). Teos ilmestyi myös kiinaksi kesällä 2003. Kuvassa japanilainen *Suomen lähihistoria*.

Martti kirjoittaa Alko Oy:n ja alkoholipolitiikan historiaa. Sen on määrä ilmestyä Alkon 75-vuotispäiväksi vuonna 2007.

ONNITTELUT MERKKI- PÄIVÄN JOHDOSTA

95	Leinonen Kalle	Melalahti	3.8.1908
90	Vasarla Kaarina Leinonen Ilmari	Espoo Kestilä	27.9.1913 6.10.1913
85	Pelttari Pekka	Pudasjärvi	26.11.1918
80	Leinonen Teuvo Aromaa Sirkku Leinonen Pauli Arvid	Joensuu Jyväskylä Sotkamo	20.8.1923 18.9.1923 29.10.1923
75	Reinikka Maria Järviluoto Edith Pauliina Lehikoinen Sirkku Honka Eino Antero	Kajaani Joensuu Joensuu Haapavesi	22.7.1928 20.9.1928 25.10.1928 12.12.1928
70	Leinonen Olli Henrik Jäppinen Maija-Liisa Leinonen Lauri Olavi Tuulos Kirsti Orvokki Nevala Raili Leinonen Atso Leinonen Reino Leinonen Pentti Leinonen Esko Johannes Karppinen Pentti Aukust	Oulu Imatra Helsinki Oulu Mankila Espoo Jyväskylä Melalahti Kestilä Leppävirta	3.7.1933 7.7.1933 19.8.1933 25.8.1933 5.10.1933 14.10.1933 14.10.1933 16.10.1933 25.10.1933 30.12.1933
65	Leinonen Mikko Juho Leinonen Tatu Junnonaho Terttu Kuukasjärvi Marja-Leena Leinonen Kirsti Annikki	Kemi Oulu Rantsila Rovaniemi Lahti	21.8.1938 21.9.1938 26.9.1938 17.10.1938 19.11.1938
60	Leinonen Tuomas Antero Patokoski Irma Annikki Heikkinen Ritva Kivistö Hannele Leinonen Yrjö Eerikäinen Inkeri Leinonen Liisa Pohjola Marjukka Leinonen Riitta Anneli	Kello Helsinki Helsinki Oulu Anttola Oulu Helsinki Kuopio	8.7.1943 16.8.1943 22.8.1943 24.8.1943 17.9.1943 14.10.1943 19.10.1943 25.10.1943 16.11.1943
50	Leinonen Jyri Tapio Pirta	Paltamo Kajaani	2.7.1953 23.9.1953

LEINOSEN SUKUSEURA RY:N SÄÄNNÖT

1. Sukuseuran nimi, kotipaikka ja tarkoitus

1 §

Yhdistyksen nimi on Leinosen sukuseura ry, kotipaikka Paltamon kunta ja toimialue koko maa. Yhdistystä kutsutaan jäljempänä sukuseuraksi tai seuraksi.

2 §

Sukuseuran tarkoituksena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa.

3 §

Sukuseura pyrkii toteuttamaan tarkoituksperiään

- järjestämällä yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkeilyjä ja muita seuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia,
- keräämällä ja arkistomallalla suvun jäseniä koskevaa tietoutta,
- selvittämällä ja auttamalla suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita sekä saattamalla tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon,
- harjoittamalla sukuseuran tarkoituksperiä edistävää julkaisu-toimintaa, sekä
- pitämällä jatkuvasti luetteloa suvun jäsenistä.

Toimintansa tukemiseksi seura voi ottaa vastaan testamentattua tai lahjoitettua omaisuutta, perustaa rahastoja sekä asianomaisella luvalla järjestää varainkeräyksiä ja arpajaisia. Seura voi myös omistaa toimintansa kannalta tarpeellisia kiinteistöjä

2. Seuran jäsenet

4 §

Sukuseuran jäseneksi voidaan hyväksyä jokainen 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka isän tai äidin puolelta on sukuun kuuluva tai joka on sukuun kuuluvan aviopuoliso tai leski.

5 §

Sukuseuraan pyrkivän on ilmoitauduttava seuran hallitukselle, joka päättää jäseneksi ottamisesta. Jäsenen, joka haluaa erota sukuseurasta, on ilmoitettava siitä kirjallisesti seuran hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka suullisesti seuran kokouksessa pöytäkirjaan merkittäväksi.

6 §

Sukuseuran jäsenen tulee suorittaa varsinaisen sukukokouksen vuosittain vahvistama jäsenmaksu. Seuran hallitus voi myöntää vapautuksen jäsenmaksusta korkean iän, sairauden tai muun syyn aiheuttaman maksukyvyyn heikentymisen perusteella.

7 §

Sukuseuran ainajäseneksi katsotaan jäsen, joka yhdellä kertaa suorittaa jäsenmaksun kymmenkertaisena.

8 §

Seuran jäsenen alle 18-vuotiaat lapset voivat liittyä seuraan nuorisojäseninä, jotka ovat vapaat jäsenmaksusta ja joilla ei ole äänioikeutta seuran kokouksissa.

9 §

Hallituksen esityksestä voi sukukokous kutsua sukuseuran kunniajäseneksi henkilön, joka on erityisesti ansioitunut seuran toiminnassa. Kunniajäsen on vapaa jäsenmaksusta.

10 §

Sukuseuran jäsenistä tulee pitää jäsenluetteloa

3. Seuran hallitus

11 §

Sukuseuran asioita hoitaa hallitus, joka valitaan varsinaisessa sukukokouksessa. Hallitukseen kuuluu vähintään kuusi ja enintään 11 jäsentä. Hallituksen jäsenten toimikausi on kolme vuotta. Jos jäseniä on kuusi, heistä on vuosittain erovuorossa kaksi. Jos jäseniä on enemmän, erovuorossa on kahtena ensimmäisenä vuonna kolme ja kolmantena vuonna loput. Kahden ensimmäisen vuoden aikana erovuoroiset määrätään arvalla. Erovuorossa oleva voidaan valita uudelleen.

Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä keskuudestaan tai ulkopuolelta sukuseuran sihteerin, rahastonhoitajan ja muut mahdolliset toimihenkilöt. Hallituksen puheenjohtajaa kutsutaan sukuseuran esimieheksi ja varapuheenjohtajaa myös seuran varaesimieheksi.

Hallitus on päätösvaltainen, kun sukuseuran esimies tai varaesimies sekä vähintään kaksi muuta jäsentä, jos hallituksen jäsenmäärä on kuusi, tai vähintään neljä muuta jäsentä, jos jäsenmäärä on kuutta suurempi, on saapuvilla. Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

Hallituksen kokouksista on pidettävä pöytäkirjaa.

12 §

Hallitus voi keskuudestaan tai muista sukuseuran jäsenistä asettaa avukseen valiokuntia erityisten tehtävien hoitamista varten.

13 §

Sukuseuran nimen kirjoittavat sukuseuran esimies ja varaesimies yhdessä tai jompikumpi heistä yhdessä seuran sihteerin tai rahastonhoitajan kanssa taikka sihteeri ja rahastonhoitaja yhdessä.

14 §

Sukuseura voi toimintansa tukemista varten ottaa testamentattua tai lahjoitettua omaisuutta, perustaa rahastoja sekä asianomaisella luvalla järjestää keräyksiä ja arpajaisia. Seura voi omistaa toimintansa kannalta tarpeellisia kiinteistöjä.

15 §

Sukuseuran tilit päätetään kalenterivuositain. Ne on annettava tilintarkastajille viimeistään helmikuun kuluessa. Tilintarkastajien lausunto tilien ja seuran hallinnon tarkastuksesta on annettava hallitukselle viimeistään seuraavan maaliskuun aikana.

4. Seuran kokoukset

16 §

Sukuseuran varsinainen sukukokous pidetään hallituksen kutsusta sen määrämässä paikassa ja määräämänä aikana vuosittain huhti-syyskuun kuluessa. Kokouksesta on ilmoitettava seuran jäsenille vähintään neljä viikkoa aikaisemmin kutsulla, joka on julkaistu sanomalehdessä tai annettu tiedoksi kirjeellä.

Ylimääräiseen sukukokoukseen kutsutaan seuran jäsenet hallituksen toimesta sanomalehti-ilmoituksella tai kirjeellä vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

17 §

Sukukokoukselle valitaan puheenjohtaja ja sihteeri sekä kaksi pöytäkirjan tarkastajaa. Kokouksessa todetaan sen laillisuus. Varsinaisessa sukukokouksessa päätetään seuraavista asioista:

- 1) hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus,
- 2) hyväksytään edellisen vuoden tilit ja päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille,
- 3) vahvistetaan hallituksen laatima alkaneen kalenterivuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio,
- 4) valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle,
- 5) valitaan kaksi varsinaista tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa tarkastamaan alkaneen kalenterivuoden tilejä ja seuran hallintoa,
- 6) päätetään alkaneena kalenterivuonna kannettavan jäsenmaksun suuruus, sekä
- 7) päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista.

18 §

Sukukokouksessa on jokaisella sukuseuran läsnäolevalla jäsenellä, joka on suorittanut edellisen vuoden jäsenmaksunsa, yhtäläinen äänioikeus. Kokouksen päätökseksi tulee se mielipide, jonka hyväksi useimmat äänet on annettu, ellei näissä säännöissä edellytetä määränemistöä. Jos äänet menevät tasan, voitaa se mielipide, jonka puolesta kokouksen puheenjohtaja on äänestänyt. Äänten ollessa tasan määrätään tulos arvalla.

6. Sääntöjen muuttamien ja seuran purkaminen

19 §

Päätös sääntöjen muuttamisesta tai sukuseuran purkamisesta voidaan tehdä vain, jos siitä on kokouskutsussa nimenomaan ilmoitettu. Päätös sääntöjen muuttamisesta edellyttää, että sitä kannattaa vähintään kaksi kolmannelta äänestyksessä annetuista äänistä.

Sukuseuran purkamista koskevan päätöksen tekemiseen vaaditaan sama äänten enemmistö kahdessa peräkkäisessä suvun kokouksessa, jotka pidetään vähintään kahden kuukauden väliajoin.

20 §

Jos sukuseura purkautuu, viimeisessä sukukokouksessa on päätettävä seuran omaisuuden käyttämisestä seuran tarkoituksella edistävällä tavalla. Sukuseuran arkisto on luovutettava Oulun maakunta-arkistolle.

21 §

Kaikessa muussa noudatetaan yhdistyslain voimassa olevia säännöksiä.

Sukuseuran säännöt hyväksyttiin elokuun 11. päivänä 1985 seuran perustavassa kokouksessa. oikeusministeriö hyväksyi tammikuun 16. päivänä 1986 sukuseuran merkittäväksi yhdistysrekisteriin näiden sääntöjen perusteella.

KYMMENEN VIRRAN MAA

Oskar Merikanto / A.V.Koskimies

1. Maa ponteva Pohjolan äärillä on:
se on entistaistojen tanner.
Niin rohkea, reima ja horjumaton:
se on muistojen mainio manner.
Tämä maa minun mieltäni innostaa,
se on kymmenen, kymmenen virran maa.
2. Revontulta sen talvinen taivas luo,
kun pakkaneen parhaana räiskää,
ja tunturilaaksojen vuolas vuo
se kallioseinihin läiskää,
niin mieltäni nostaa ja juhlistaa
tämä kymmenen, kymmenen virran maa!
3. Kesäaurinkos kanssa ma valvonut oon
ja viettänyt yötöntä yötä,
ja vaipuen vienoon haaveiloon
vain katsonut Luojan työtä.
En tenhoas tuota voi unhoittaa,
oi kymmenen, kymmenen virran maa.
4. Olet voiman ja vilppauden kotimaa,
tätä kannat kaksoisleimaa,
se mieleni toivoja toinnuttaa,
se antavi intoa reimaa.
Oi loistaos loitos aikojen taa,
tulevaisten toivojen kallis maa!

LEINOSSEN SUKUSEURA RY:N SÄÄNNÖT

LEINOSSEN SUKUSEURA RY

Leinosten sukuseuran päätavoitteena on selvittää suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta jäsentensä keskuudessa. Sukuseura pyrkii toteuttamaan tarkoituksensa

- järjestämällä yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkeilyjä ja muita seuran toimintaan liittyviä tilaisuuksia,
- keräämällä ja arkistoimalla suvun jäseniä koskevaa tietoa,
- selvittämällä ja auttamalla suvun jäseniä selvittämään suvun vaiheita ja saattamalla tutkimustyön tulokset jäsenten tietoon,
- harjoittamalla sukuseuran tarkoituksellista edistävää julkaisu-toimintaa, sekä
- pitämällä jatkuvasti luetteloa suvun jäsenistä.

Sukuseuran lähitavoite on sukuhaarojen sukuselvitysten kokoaminen, täydentäminen ja arkistointi, minkä tuloksena on sukukirjojen julkaiseminen. Kahden sukukirjan saattaminen julkaisukuntoon on alkanut. Toinen käsittelee Paltamon Melalahden Aholan nro 14 Leinosia ja heidän jälkeläisiään 1700-luvun alusta lähtien ja toinen Säräisniemen Juusolan Leinosia. Edellisessä vastuuhenkilönä on Tatu Leinonen ja jälkimmäisessä Martti Häikiö.

Sukuseuran lehti toimii yhdyssiteenä jäsenten välillä ja lehden välityksellä kerrotaan myös sukuseuran toiminnasta jäsenille. Jäsenmäärän kasvaessa saadaan eri puolilla Suomea olevat sukuhaarat toimintaan mukaan. Jäseniä pyydetäänkin aktiivisesti toimittamaan artikkeleita lehdessä julkaistavaksi. Lehti ilmestyy kahdesti vuodessa.

Leinokset kokoontuvat joka kesä sukukokoukseen ja -juhlaan. Näin tutustumme toisiimme ja samalla myös uusiin paikkakuntiin. Sukukokouksen yhteydessä järjestetään arpajaiset, jossa palkintoina on suvun jäsenten tekemiä ja lahjoittamia esineitä. Vuonna 2003 kokoonnumme Rovaniemellä.

JÄSENMAKSUT

Seuran jäseneksi voi liittyä maksamalla jäsenmaksun sukuseuran tilille Merita, Haukipudas, nro 232118-2343 (ilmoita koko nimesi, osoitteesi ja sotu-tunnus). Jäsenmaksu vuodelle 2003 on 12 euroa ja ainaisjäsenmaksu 120 euroa.

YHTEYSTIEDOT

puheenjohtaja **Tatu Leinonen**
Matemaatikontie 6, 90570 Oulu
p. 08-554 6665, fax 08-553 2026
tatu@me.oulu.fi

varapuheenjohtaja, arkistonhoitaja **Tapio Leinonen**
Keskustie 4, 92700 Kestilä
p. 08-812 2110, 0400-155425, fax 08-812 2322
tapio.leinonen@evl.fi

sihteeri **Marja-Liisa Kontkanen**
Kisapolku 1, 01450 Vantaa
p. 09-872 8335, 050-563 8841
kontkaset@kolumbus.fi

taloudenhoitaja **Yrjö Leinonen**
Kirkkokatu 23-25 b 10, 90100 Oulu
p. koti 08-311 7437, 044-535 0701, fax 08-542 4439
yrjo.leinonen@ott.inet.fi

lehden päätoimittaja **Martti Häikiö**
Tehtaankatu 21 b 40, 00150 Helsinki
puh. koti 09-170 095, 050-505 7140, fax 09-177 791
martti.haikio@kolumbus.fi